

svenske Krone, til den hollandske Gylden og til den svejtsiske Franc, og at der for disse 3 Lande kan opstaa Vanskeligheder i det Øjeblik, man trækker de i svenske Kroner, i Gylden og i Francs anbragte Kapitaler tilbage, og at Spørgsmaalet om, hvorledes disse Landes Forhold under den Udvikling vil være, vil vise, i hvor høj Grad deres Bankledelse og deres Regeringsledelse rager op over vor.

Hvad Fonden ikke kan gøre, det er da klart; den kan ikke bringe vore Penge op i den Værdi, som vi alle ønskede, de maatte have. I Valutakonferencens Udtalelser nævnes meget, der kan hjælpe, og enkelte fremhæver noget fremfor andet; der nævnes Økonomi i det private Liv, Sparsommelighed, og at Produktionen billigøres. Men om alle disse Ting, som skal bringe Kronen op, gælder der det ulykkelige, at deres Oparbejdelse afhænger af, at Valutaen selv bringes i Vejret. Thi den daarlige Valutas Tilstand ødelægger Økonomien, hindrer Sparsommeligheden og forhindrer, at Produktionen bliver billig. Paa samme Maade for Statens Vedkommende. Man kræver Økonomi, Nedsættelse af Byrder, Mulighed for Afbetaling af Statsgælden, men Gennemførelsen af alt dette afhænger atter af det, man vil tilvejebringe, nemlig af at Valutaen er god. Thi den daarlige Valuta betyder Udgiftsførøgelser, den betyder Rentebyrdens Førøgelser og forøget Vanskelighed ved at afbetale Statsgælden. Disse Forhold staar i en afgørende Sammenhæng med hinanden. Vi ved det saa godt fra Finansloven; blot den lille Pristalsforhøjelse, vi sidst oplevede her i Landet, og som udelukkende beroede paa vore Penges Fald, koster i et Aar Staten 7 Mill. Kr.s Førøgelser blot i Lønudgifter; og den Forhøjelse, der vil komme pr. 1. Februar i Pristallet, idet vort Pristal hviler paa et noget lavere Grundlag, end det vil hvile paa, naar de højere Produktionspriser og højere Varepriser er indarbejdet i dette Pristal, vil atter betyde en forøget Udgift for Staten. Men naturligvis, Sparsommelighed og Økonomi bliver ikke mindre nødvendig og nyttig af den Grund, at Betingelsen for, at det hele kan gennemføres, er, at vi tilvejebringer Orden med Hensyn til vor Krone.

Det er kun Udenværker i Konferencens Udtalelser. Det, Konferencen

samler sig om, det, som er Kærnen, Centrum, Midtpunktet i Konferencens Udtalelse, er den klare Fremstilling af, at det, der for Øjeblikket er den kroniske Vanskelighed for os, er Handelsbalancens, Betalingsbalancens Underskud. Det er særdeles ønskeligt og heldigt, at dette er sagt saa klart og jævnt, og navnlig at det er sagt paa en saadan Maade, at enhver forstaar, at dette ikke betyder en Tagen Stilling i den gamle Strid før Verdenskrigen om, hvad Handelsbalancen betyder, men at det er Resultatet af en Undersøgelse af, hvorledes Handelsbalancen og Betalingsbalancen virker nøjagtigt i den Verden, vi i Øjeblikket lever i; hvor Kronen er løst fra Guldets. Det er dette, Valutakonferencen siger med saa stor Klarhed. Jeg gør ogsaa opmærksom paa, at de Forhold, som er taget af tre Medlemmer, hvis Navne derfor ikke staar under Konferencens Betænkning, ikke vedrører dette Forhold, men at disse Medlemmer tværtimod lige saa stærkt som de andre betoner dette.

Derfor er det, man maa spørge: Hvad er Regeringens Politik til Forbedring af Handelsbalancen, og det vil altsaa atter sige: hvad er Regeringens Politik til Førøgelser af Eksporten og Begrænsning af Importen? Jeg skal nøje holde mig til Ordet *Begrænsningen* af Importen. Regeringen har hidtil virket for Eksportens Førøgelser ved et af sine Midler: Eksportkredit. Til Importens Begrænsning har den virket ved tre Midler: ved at foretrække danske Varer, hvilket formindsker Indførselen af fremmede; ved at give Fragtnedsættelse for indenlandske Varer, hvorved man begunstiger dem og muliggør, at fremmede ikke kommer herind, og endelig ved en Toldforholdsregel, den særlige Cigartoldbeskyttelse. Disse tre Midler til Importbegrænsning har Regeringen gennemført. Derimod er de Luksustoldsatser, som er gennemført, ikke gennemført med det Formaal at begrænse Importen. De er tværtimod indført med det Formaal at faa det mest mulige i fiskal Henseende ud af Importen og har da heller ikke virket til Begrænsning af Importen, men kun som en finansiel Foranstaltning. Hvad den højtærede Finansminister nu skyder ind i dem, beror paa en urigtig Fortolkning af Konferencens Udtalelser, idet han fortolker dem, som om